

V I Lenin

Hälsning till de ungerska arbetarna

Kamrater! De underrättelser vi erhåller från ledarna för den ungerska rådsrörelsen fyller oss med entusiasm och glädje. Rådsmakten i Ungern har existerat endast något mer än två månader, men i fråga om organisation tycks det ungerska proletariatet redan ha gått förbi oss. Detta är förståeligt, eftersom befolkningens allmänna kulturnivå i Ungern är högre, vidare är industriarbetarnas andel av den totala befolkningen ojämförligt mycket större (Budapest har tre miljoner av det nuvarande Ungerns åtta miljoner invånare), och slutligen har övergången till rådssystemet, till proletariatets diktatur, varit ojämförligt lättare och fredligare i Ungern.

Den sistnämnda omständigheten är särskilt viktig. Flertalet socialistiska ledare i Europa, både från den socialchauvinistiska och den kautskyanska riktningen, har till den grad sumpat ner sig i rent kalkborgerliga fördomar, uppammade genom årtionden av relativt ”fredlig” kapitalism och borgerlig parlamentarism, att de inte kan förstå rådsmakten och proletariatets diktatur. Proletariatet är ur stånd att fullgöra sin världshistoriska befrielseuppgift, om det inte flyttar undan dessa ledare från sin väg, om det inte sopar bort dem. Dessa människor har helt eller delvis satt tro till de borgerliga lögnerna om sovjetmakten i Ryssland och inte förmått skilja det väsentliga i den nya, proletära demokratin, demokratin för det arbetande folket, den socialistiska demokratin, förkroppsligad i sovjetmakten, från den borgerliga demokratin, som de slaviskt dyrkar och kallar ”ren demokrati” eller ”demokrati” i allmänhet.

Dessa blinda, med borgerliga fördomar fullproppade personer har inte förstått den världshistoriska vändningen från borgerlig till proletär demokrati, från borgerlig till proletär diktatur. De har förväxlat vissa av den ryska sovjetmaktens och dess ryska utvecklingshistorias särdrag med rådsmakten i dess internationella betydelse.

Den ungerska proletära revolutionen hjälper även blinda att få synen tillbaka. Formen för övergången till proletariatets diktatur är helt annorlunda i Ungern än den var i Ryssland: den borgerliga regeringen avgick frivilligt, arbetarklassens enhet, socialistisk enhet återställdes omedelbart på basis av ett kommunistiskt program. Rådsmaktens innebörd framträder nu så mycket klarare: den enda styresform, stödd av de arbetande människorna och av proletariatet i spetsen för dem, som nu är möjlig var som helst i världen är rådsmakten, proletariatets diktatur.

Denna diktatur förutsätter att våld skoningslöst hårt, snabbt och beslutsamt sätts in för att undertrycka utsugarnas, kapitalisternas, godsägarnas och deras hantlangares motstånd. Den som inte förstått detta är ingen revolutionär och måste avlägsnas från posten som ledare eller rådgivare för proletariatet.

Men den proletära diktaturens innebörd är inte bara våld eller ens huvudsakligen våld. Dess viktigaste innebörd är att de arbetande människornas förtrupp, deras avantgarde, deras enda ledare, proletariatet, är organiserat och disciplinerat. Proletariatets mål är att bygga socialism, undanröja samhällets uppdelning i klasser, göra alla samhällsmedlemmar till arbetande människor, avlägsna grogrunden för all slags utsugning av människor. Detta mål kan inte uppnås med en gång, det krävs en ganska lång övergångsperiod från kapitalism till socialism, såväl därför att det är svårt att omorganisera produktionen som därför att det behövs tid för radikala förändringar på livets alla områden och vanan vid småborgerlig och borgerlig hushållning är så enormt stark att den kan övervinnas endast i lång och hård kamp. Det är därför som Marx talar om en hel period av proletariatets diktatur såsom övergångsperiod från kapitalism till socialism.

Under hela denna övergångstid kommer motstånd mot omvälvningen att bjudas både av kapitalisterna jämte deras talrika hantlangare inom den borgerliga intelligentsian, vilka medvetet gör motstånd, och av en väldig massa arbetande människor, bland dem också bönder, som är starkt fjättrade i småborgerliga vanor och traditioner och mycket ofta gör motstånd omedvetet. Vacklan är oundviklig inom dessa skikt. Bonden som arbetande människa dras till socialismen och föredrar arbetarnas diktatur framför bourgeoisins diktatur. Bonden som säljare av spannmål dras till bourgeoisin, till den fria handeln, dvs tillbaka till den "invanda", gamla, "uråldriga" kapitalismen.

Vad som behövs för att proletariatet skall kunna dra med sig bönderna och alla småborgerliga skikt överhuvudtaget är proletariatets diktatur, en enda klass' makt, styrkan i dess organisation och disciplin, dess centraliserade makt, med stöd i kapitalismens alla vinningar inom kultur, vetenskap och teknik, dess proletära frändskap med varje arbetande människas mentalitet, dess auktoritet gentemot de splittrade, mindre utvecklade och i politiken mindre stabila människorna från landsbygden eller från småproduktionen. Här hjälper inget frastuggande om "demokrati" i allmänhet, om "enhet" eller "arbetardemokratis enhet", om "jämlighet" mellan alla "arbetets människor" osv etc – detta frastuggande som förborgerligade socialchauvinister och kautskyaner är så fallna för. Frastuggeriet kastar bara sand i ögonen, förblindar medvetandet och stärker kapitalismens, parlamentarismens, den borgerliga demokratis enfald, tröghet och slentrian.

Klassernas avskaffande kräver en lång, svår och hård klasskamp, vilken inte försvinner efter det att kapitalets välde störtats, efter det att den borgerliga staten tillintetgjorts, efter det att proletariatets diktatur upprättats (vilket de vulgära företrädarna för den gamla socialismen och den gamla socialdemokratin inbillar sig), utan endast ändrar former och i många avseenden blir ännu mer förbittrad.

Genom klasskamp mot bourgeoisins motstånd, mot småbourgeoisins tröghet, vanetänkande, obeslutsamhet och vacklan måste proletariatet hävda sin makt, stärka sitt organiserande inflytande och se till att "neutralisera" de skikt, som är rädda för att lämna bourgeoisin och följer proletariatet alltför tveksamt, och befästa den nya disciplinen, de arbetande människornas kamratliga disciplin, deras fasta band till proletariatet, deras uppslutning kring proletariatet, denna nya disciplin, denna samhällslivets nya grundval, i stället för de livegnas disciplin på medeltiden, i stället för svältens disciplin, det "fria" löneslaveriets disciplin under kapitalismen.

För att avskaffa klasserna krävs en period då diktatur utövas av en enda klass, nämligen just den av de förtryckta klasserna som är kapabel att inte bara störta utsugarna, inte bara undertrycka deras motstånd skoningslöst, utan också idémässigt bryta med hela den borgerligt demokratiska ideologin, med allt det kälkborgerliga frastuggandet om frihet och jämlighet i allmänhet (såsom Marx för länge sedan visade innebär detta frastuggande i verkligheten "frihet och jämlighet" för varuägarna, kapitalistens och arbetarens "frihet och jämlighet").

Inte nog med det. Kapabel att med sin diktatur avskaffa klasserna är endast den av de förtryckta klasserna, som har skolats, enats, fostrats och stålsatts genom decennier av strejkkamp och politisk kamp mot kapitalet – endast den klass som har tillgodogjort sig hela den urbana, industriella, storkapitalistiska kulturen och har beslutsamheten och förmågan att slå vakt om den, bevara och vidareutveckla alla dess vinningar och göra dem tillgängliga för hela folket, för alla arbetande människor – endast den klass som kommer att förmå bära alla de bördor, prövningar, motgångar och stora offer historien oundvikligen lägger på dem som bryter med det förgångna och djärvt banar sig väg till en ny framtid – endast den klass vars bästa medlemmar är fyllda av hat och förakt för allt kälkborgerligt och brackigt, för dessa egenskaper som så florerar inom småbourgeoisin, bland (lägre tjänstemän och "intellektuella"

– endast den klass som genomgått ”arbetets härdande skola” och förmår inge varje arbetande, varje hederlig människa aktning för sin arbetsduglighet.

Kamrater ungerska arbetare! Ni har gett världen ett ännu bättre föredöme än Sovjetryssland genom att ni förmått att med en gång ena alla socialister på en verkligt proletär diktators plattform. Ni står nu inför den ytterst tacksamma och ytterst svåra uppgiften att härda ut i ett svårt krig mot ententens. Stå fast! Om vacklan uppträder bland de socialister, som igår anslöt sig till er, till proletariatets diktatur, eller inom småbourgeoisin, undertryck då denna vacklan skoningslöst. Arkebusering är pultronens legitima lott i krig.

Ni utkämpar det enda legitima, rättvisa, sant revolutionära kriget, de förtrycktas krig mot förtryckarna, de arbetande människornas krig mot utsugarna, ett krig för socialismens seger. Allt vad hederligt är inom arbetarklassen i hela världen står på er sida. Varje månad för den proletära världsrevolutionen närmare.

Stå fast! Segern skall bli er!

Lenin Den 27 maj 1919

Publicerat i *Pravda* nr 115, den 29 maj 1919

V I Lenin, *Samlade skrifter*, 5:e ry uppl, b 38, s 384-388